

Mijn droom is de bestaanszekerheid van mensen, op een gezonde en gelukkige wijze te verstevigen.

Mijn naam is Roland Samuels, ik ben 55 jaar oud en kom uit Tilburg. Ik ben wat ze noemen een “Werkende Arme”. Ik werk hard, heb een klein inkomen maar toch voel ik me rijk door de vele projecten die wij samen met vele vrijwilligers en buurtbewoners de afgelopen jaren hebben mogen realiseren.

‘Werk moet lonen’.

Deze zeer lovenswaardige oneliner, komt een aantal maal terug in het regeerakkoord van het kabinet-Rutte III. Echter voor grote groepen waaronder de werkende armen, arbeidsgehandicapten met een baan blijft er van deze belofte in de praktijk niet veel over. Door het liberale gedachtegoed, is onze solide arbeidsmarkt afgelopen jaren veranderd in een onzekere flexmarkt met , vaak gesubsidieerde, kleine baantjes van 20 -28 uur voorzien van nul uren contracten. Een ongezonde arbeidsmarkt met weinig toekomst perspectief laat staan voldoende bestaanszekerheid voor werknemers.

In twee programma’s bij Jeroen Pauw hebben wij “Werkende Armen” al op een erg duidelijk wijze aangegeven waar uit onze ervaringen de knelpunten zitten. Het lage salaris, het onwerkbaar toeslagenbeleid, de onduidelijke kleine arbeidscontacten, de vage loonkostensubsidies regeling voor werkgevers. (inspitatiestool berenschot)

<https://www.berenschot.nl/actueel/2017/november/werk-bespaart-bijstand/>

Zaken die er naar ons inziens niet toe bijdragen dat ***‘Werken zal gaan lonen’*** en daardoor de bestaanszekerheid voor een groot groep arbeidspotentieel op gezonde en gelukkige wijze zal verstevigen.

Daarom zou ik dit kabinet-Rutte III op willen roepen een om een andere kijk op ***‘Werken moet lonen’*** te formuleren. Naast meer financiële bestaanszekerheid van een betaalde baan zou het woord ***lonen*** ook kunnen staan voor respect, waardering, zinvol, gezond en gelukkig bestaan.

Het woord werk zou een andere definitie mogen krijgen, namelijk: “op een gezonde en gelukkige wijze sociale waarde toevoegen aan de samenleving”. Uitgevoerd naar draagkracht van de mens. Denk hierbij aan vrijwilligerswerk en mantelzorg.

Daarom zou ik er voor willen pleiten deze vorm van arbeid te belonen met de wettelijk vastgestelde onbelaste vrijwilligersonkostenvergoeding van 1700 euro per jaar. Daar vele stichtingen, organisaties en instanties niet instaat blijken te zijn om dit nuttig broodnodig vrijwilligerswerk uit eigen middelen te financieren en te waarderen. Daarom pleit ik er eveneens voor om deze vrijwilligersonkostenvergoeding eenvoudig en ruimhartig te regelen via de belastingdienst, aangezien het inmiddels wel al mogelijk is als schenking met een ANBI status.

Naast de broodnodige waardering, respect, gezond en gelukkige arbeid (**werk**) zal hier een belangrijk neven effect ontstaan dat vele loonkostensubsidies overbodig zullen worden en de bestaanszekerheid voor een grote groep mensen in armoede met minimaal 50% vrij besteedbaar inkomen zou kunnen toenemen (armoedebestrijding). Daarnaast zal deze innovatieve benadering van “Arbeid mag worden belonend” een positieve invloed heeft op onze eigen economie (**lonen**). Dit zou zelfs de liberalen onder ons mogen aanspreken.

Kortom : ‘Werk kan lonen’

https://youtu.be/NF5ato_7T7E

‘Samen zetten we energie om in actie’